

Oriona štejejo med največje junake bujne grške mitologije. Za to se ima zahvaliti svoji visoki postavi. Razen tega, da je bil pravi orjak, je izstopal tudi po svoji izredni lepoti, lovskih spretnostih in silno razburljivi življenjski zgodbi. Kako je prišel na zvezdno nebo, kroži več zgodb. Povedali bomo manj znano.

Zgodba o Orionu

Pripovedujejo, da je bil pred davnimi časi na delu neba, kjer sedaj domuje prelepa Orionova skupina zvezd, velik temen in prazen prostor. Kaj neki se je zgodilo, da so prav Oriona izbrali, da zapolni ta prazen prostor?

Boginja lune in lova Artemida se je zaljubila v lepega velikana Oriona, največjega in najpogumnejšega lovca vseh starih časov.

Artemidina dolžnost je bila, da vozi lunino kočijo po nebu, da razsvetljuje temo noči, tako kot njen božji brat Helij vozi sončno kočijo podnevi in prinaša svetli del dneva. Toda Artemida je začela noč za nočjo vse bolj zanemarjati svojo dolžnost. Zakaj neki? Ja, samo zato, da je lahko prihajala dol na Zemljo in strastno lovila živali skupaj z ljubljnim Orionom.

Bog Helij seveda ni bil slep. Opazil je, da se je njegova sestra - boginja noro zaljubila v navadnega zemljana, smrtnega moža in da zato ne opravlja več svoje najpomembnejše dolžnosti, vožnje lunine kočije po nočnem nebu.

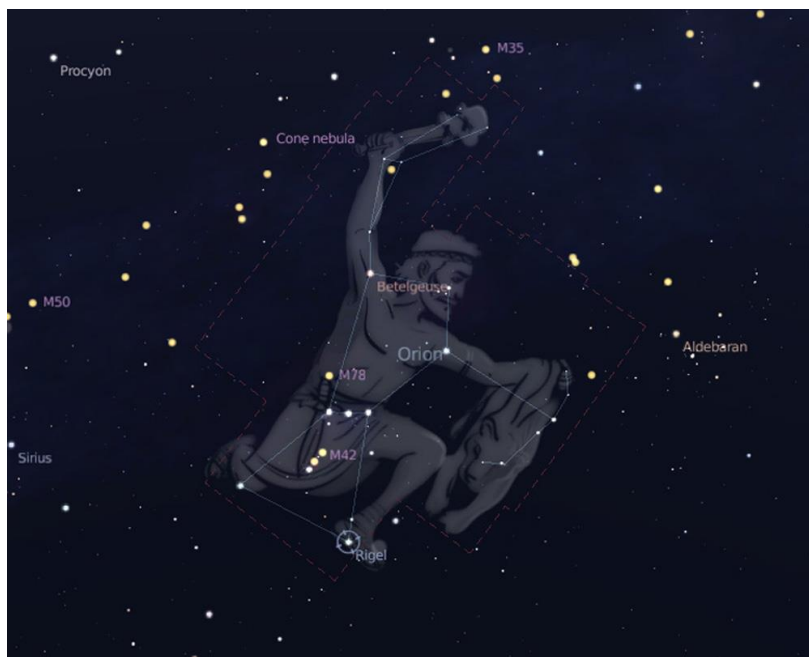
In odločil se je, da se Oriona znebi.

Priložnost za to se mu je kaj kmalu ponudila. Nekega poletnega večera se je Orion kopal v morju. Zaneslo ga je daleč stran od obale. Helij ga je obsijal z vsemi svojimi zlatimi žarki tako močno, da je bil videti v daljavi kot majhna svetla točka v modrih morskimi valovih.

Poklical je Artemido. Vedel je, kako ponosna je na svojo spretnost s puščico in lokom. Predlagal ji je, naj poskusi zadeti tisto zelo majhno svetlo tarčo na morju v skoraj neskončni oddaljenosti. Artemida se ni dala dvakrat prositi. Hitro je pomerila in izstrelila proti tarči. Ni vedela, da je tarča pravzaprav njen ljubljeni Orion. Svojo puščico je izstrelila natančno in ga zadela naravnost v srce. Oriona je ubila.

Artemida se sploh ni zavedala, kaj je storila, dokler ni zvečer morje naplavilo Orionovo truplo na obalo prav pred njene noge. Ko je zagledala mrtvega Oriona, se je zgrozila. Prevzela jo je strašna žalost. Poskušala je narediti vse, da bi ga obudila v življenje. A velikega lovca ni bilo mogoče več oživeti. Še celo bog zdravljenja in zdravilstva Eskulap je želel pomagati in ustreljenega Oriona oživiti, vendar ga je pri tem smrtno zadela strela najvišjega boga Zevsa.

Potem je Artemida odnesla Orionovo truplo v svojo kočijo in ga odpeljala visoko na nebo na prostor, kjer je bila prej sama tema in praznina in ni sijala nobena zvezda. Tam je položila truplo svojega najdražjega. In na tem delu neba je nenadoma zasvetilo. Svetle zvezde so zasijale in izrisale Orionovo podobo, njegov diamantni pas in svetleči se meč. K njegovim nogam je Artemida postavila še njegova najljubša lovska psa, da bi mu delala družbo na nebu tako kot prej na zemlji. Vsakega posebej je označila s svetlo zvezdo, Malega psa z zvezdo Prokijon, Velikega psa pa z zvezdo Sirij.

Ozvezdje Orion, pri nas zvečer vidno od novembra do marca. Arabci so mu rekli Orjak. Grki so videli v Orionu velikega nebesnega lovca, ki preganja nebesnega Bika, spremljata ga dva zvesta psa (Veliki pes - Sirij in Mali pes - Prokijon), ob njegovih nogah pa se motovili potuhnjeni Zajec.

Orion je tako sijajno ozvezdje, da na človeka naredi zares močan vtis.

Delno tudi zato, ker ni treba preveč iztegovati vratu, da ga vidimo.

Je edino ozvezdje z dvema zelo svetlima zvezdama (Betelgeza - Rama in Rigel - Noga). Za številne prijatelje zvezdnega neba je najlepše ozvezdje.

Ko se zvečer v začetku decembra prvič prikaže nad vzhodnim delom obzorja, lahko opazujemo podobo na nebo naslanjajočega se orjaka.

Sredi zime zvečer zavzame Orion velik del južnega neba. Tam stoji orjak povsem pokončno. V eni roki drži gorjačo, ki jo vihti proti Biku, svoj neprebojni ščit iz levje kože pa drži v drugi roki. Na njegovem pasu bleščijo tri svetlejšje zvezde, ki se imenujejo Kosci ali Rimščice, in sestavljajo draguljast Orionov pas. Tri šibkejše zvezde, ki "visijo" skoraj navpično navzdol, pa oblikujejo Orionov meč. Po Orionovem pasu najdemo najsvetlejšo zvezdo zvezdnega neba – svetlobleščeči Sirij.